

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita Et Moribus Ioannis De Almeida Societatis Iesu Presbyteri

Macedo, António de

Romae, 1671

Capvt Tertivm. Da animi submissione, & sui contemptu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44105

etiam Michaellem, cælestis militiæ
Principem, studiosissimè coluit, &
B. Iosephum, Sanctissimæ Virginis
sponsum: secundum hos Ignatiū,
& Xauerium, quorum vitas, ceu
speculum, ad quod se compone-
ret, ante oculos semper habebat.

CAPVT TERTIVM.

*De animi submissione, & sui
contemptu.*

PRincipio maximè incubuit
eò, vt ædificij, quod in sum-
mum euehere perfectionis Euan-
gelicæ culmen moliebatur, altis-
sima iaceret fundamenta humili-
tatis: hùc meditationes, hùc pio-
rum lectionem librorum: hùc ser-
mones, hùc denique curas confe-
rebat omnes. Ita de se, suisque re-
bus humiliter sentiebat, vt se
mortalium omnium infimum iu-
di-

dicaret . Nihil in sermone frequentiùs vsurpabat, quàm Londini se natum esse, regnante Elisabetha, cum maximè per Angliã grassaretur hæresis: indè profectũ in Lusitaniam vilissimi instar mediculi, omni prorsus humano subsidio destitutum : Vianæ, (id est nobile, & opulentum in Pro- uincia Bracharensi Emporium) à viro quodam pio, Dei amore, comiter susceptum, & in Brasiliã missum, vt viuendi sibi quæreret facultatem : ibiq; diuini Spiritus instinctu, Societatem ingressum, & innumeris à Deo beneficijs cumulatũ, de nulla re minùs, quàm de gratijs, vti par erat, ipsi Deo agendis, & de procuranda animi salute cogitasse: quos cùm ex intimo cordis sinu traheret humilitatis sensus, ad ipsos quoq; audientium animos trans mittebat: eo etiam efficacius, quòd perfe-

etiâ multo in agentis manu,
 quàm in ore dicentis expressa
 demissio eminebat. In pauperum
 quippè tugurijs frequens erat, vt
 illorum seruiret commodis: nul-
 lum loci squallorem, nullam for-
 dium fæditatem, vt assideret be-
 nignè miseris, refugiebat. Virorū
 verò nobilium domos, & aulas
 Principum rarò, nec nisi vocatus,
 adibat: dictitare solitus: *Quisquis
 in aula frequens est, fermè plus
 domum reportare de aulica, quàm
 in aulam tulerat.* Franciscum de
 Sotomaior Fluuij Ianuarij Præfe-
 ctum, sui amantissimum, non nisi
 pij alicuius negotij causâ inuise-
 re solitus: seriò affirmans se mi-
 nimo etiam temporis momento
 indigere, vt æternitatem lucrare-
 tur, procul à principum familia-
 ritate, & aulæ vsu. Ludouicus de
 Almeida Ianuariæ item Prætor
 Colonix, Ioannem sibi delegit

con-

confessarium : quod ille munus ,
superiorum mandato , inuitus li-
cet suscepit. Ceterum quia id ho-
noris magis, quàm oneris habe-
re videbatur, breui interiectò tē-
pore , tantum apud Ludouicum,
precibus, lacrymis, modisq; alijs
instittit, vt is importunis demum
precibus cesserit, & suam ad il-
lius voluntatem conformare coa-
ctus fuerit; & alteri ex Socijs lite-
ris, & probitate conspicuo onus
imponere.

Laicis etiam fratribus summa
cum animi demissione obedire
consuevit, ijsque loco cedere , &
primas vbique tribuere , quippè
qui se nullius inter homines no-
minis æstimabat; opus fuit, vt ma-
iores rei conscij, nimio se demit-
tendi studio modum ponerēt, ne
sacerdotis persona , quam gere-
bat, contemptui esset; & sui des-
picientia in iniuriam cederet pu-
blicæ

blicæ dignitatis. Modum namque virtutes habent, ac in medio quodam versantur; quod si excedant, in vitia degenerant. In more habebat suam coco per aliquot horas operam deferre: idq; singulis ferè diebus, atq; in vilissimis culinæ ministerijs se exercere: lanceas extergere, & quicquid in usus mensæ patinarum, lebetumq; forduerat, repurgare; nec facile dictu est, quanta iubenti cū alacritate, & religione pareret; quasi in eo Dei loquentis vocem audiret. In valetudinarijs, & nosocomijs infirmorum curā gerere solitus erat, sternere lectulos, euerrere fordes, nec officia abiectiora defugere: vndecumque occasionem, & materiem abijciendi sese captare. Talem verò, tãtamq; modestiam, & submissionem necessariam esse dicebat, cū ad diabolum, superbiæ caput, debellandum; tum ad
Dei

Dei gratiam promerendam, & hominum benevolentiam comparandam: negabat enim quemquam è Societate Deo, ac proximis fideliter & fructuosè operam nauare posse; nisi contemptorem sui, & de se, suisque rebus humiliter sentientem.

CAPVT QVARTVM.

De vite asperitate, & corporis castigatione.

FVit quidem Ioannis vita absoluta vndiq; & consummata cunctis virtutum ornamento ad Euangelicam perfectionem comparatis, sed imprimis voluntaria corporis, & animi mortificatione, vt vulgò dicimus, mirabilis. Nam vbi primùm se addixit Societati, in suum seuire corpus institit, nunquam intermisso castigandi rigore, nec priùs seuiendi,

K 5   quàm